

I denne søte juletid kan man seg rett fornøye

For de fleste mennesker i den kristne del av verden er julen hjemmets høytid fremfor noen annen. Det handler for mange av oss om nærhet - nærhet i minnene om vår barndoms jul som trer fram i minnene som så strålende og vakker. Det handler om nærhet med være kjære, gjensyn med dem som vi så ofte savner. Det handler om fellesskap og vilje til å glede dem som vi holder mest av.

Julen forbinder vi med de kjæreste tradisjoner. Og sentralt her står mor og alt hun ytte og gav av omtanke, omsorg og trygghet.

Men viktigst - og som selve foranledningen for julehøytiden - er det som skjedde i Betlehem for to tusen år siden da Herrens engel sa til gjeterne: *Frykt ikke! jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket. I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.*

Dette er underet som skjedde julenatt for to tusen år siden: at Guds sønn kom til verden for at hver den som tror på ham ikke skal gå forta, men ha evig liv. Det er ikke til å skjønne og forstå, men til å tro. Og et avsnitt i juleevangeliet trer stadig fram i minnet igjen: - den himmelske hærske som omgav engelen og sang: *Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag.*

Måtte det bli vår stille bønn og vårt inderligste ønske nå ved jul og nyttårstider: Gi fred på jorden - fred og trygghet til de millioner av mennesker som er på flukt, til alle dem som fryser og sulter og alle dem som utsettes for etnisk rensing og vilkårlig vold.

Gledelig jul!

Håkon Skilbreid

